

Fiskeri- og kystdepartementet

Postboks 8118 Dep.

0032 Oslo

Bergen 2.3.12

e-post: postmottak@fkf.dep.no

Deres ref.: 201000973- /KPV

Svar på høring – Gjennomgang av råfiskloven

Vi viser til høringsbrev fra 2. desember 2011 vedrørende gjennomgang av råfiskloven- drøfting av minstepris og forslag til ny lov om førstehåndsomsetning av viltlevende marine ressurser.

Forslaget til ny lov innebærer å erstatte dagens lov, Råfiskloven, med en ny lov som er harmonisert med havressursloven og deltakerloven, Fiskesalgsløven, Lov om førstehåndsomsetning av viltlevende marine ressurser.

Bakgrunnen for rapporten er at fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen i november 2010 besluttet å opprette en partssammensatt arbeidsgruppe for å foreta en gjennomgang av den tidligere prøveordningen med å bruke mekling når det har vært uenighet om fastsettelsen av minstepris på fisk. Samtidig så en behovet for å foreta en lovteknisk gjennomgang av loven.

Arbeidsgruppa har vært begrenset av at hovedtrekkene i salgslagssystemet og omsetningsmonopolet skal ligge fast. Det skal fortsatt fastsettes en minstepris for fisk i første hånd.

Arbeidsgruppen foreslår at det skal fastsettes en minstepris hvor formålet er å oppnå en rimelig fordeling mellom fisker og industri og er enig at minsteprisen skal bestemmes etter forhandlinger mellom fiskesalgslagene og kjøperorganisasjonene.

I denne høringsuttalelsen vil vi i hovedsak kommentere spørsmålet om hvem som skal fastsette minsteprisen ved uenighet.

Problemstillingen er dersom partene ikke oppnår enighet under forhandlingene om minstepris, hvem skal fastsette minsteprisen. Rapporten inneholder tre forslag: minsteprisen fastsettes gjennom en oppmann, meklingsordning- der salgslaget selv bestemmer hvis de ikke blir enig, meklingsnemd hvor resultatet er bindende.

Pelagisk Forening vil først og fremst gi uttrykk for at man mener at ordningen med fastsettelse av minstepris skal videreføres. Foreningen støtter forslaget til fiskersiden sine representanter i arbeidsgruppa og mener det er riktig at salgslagene beholder sin posisjon som beslutningstaker i tilfeller der partene ikke blir enige om minstepris. Det opprinnelige formålet med minsteprisen, å sikre fiskerne gode og stabile priser for fisken, må fortsatt ligge til grunn. Fiske salgslagene sin rolle i dag gjør at de kjenner markedet fra flere sider. Salgslagene sin funksjon som består i registreringen av uttak av fiskearter og føre fangststatistikker som har avgjørende betydning for kvotekontroll og sikring av fremtidig ressursgrunnlag, gjør at de har en kjennskap til markedet som få andre innehar. Av denne årsak anser vi også forslaget om en uavhengig tredjeperson, oppmann, altså en person som tilkalles når stemmene står likt ved en avstemning slik at hans stemme blir avgjørende for utfallet, ikke er heldig i denne sammenheng. Oppmann brukes om en person som blir valgt til å avgjøre en tvist når partene ikke kan bli enige. Vi kan vanskelig se at en oppmann kan ha mer kompetanse på minsteprisfastsettelsen enn et salgslag.

Fiskeprisene svinger med utgangspunkt i endrede markedsforhold. Økonomiske uroligheter bidrar til å understreke at minsteprisfastsettingen er nødvendig for å sikre fiskerne det nødvendige økonomiske grunnlaget. Minstepris stabiliserer prisene slik at både forbrukere, fiskeeksportører og fiskere har en viss forutsigbarhet. Kjøperorganisasjonene har selv myndighet til å bestemme hva de ønsker å betale for produktet, hvis minsteprisen er for høy har de sin fulle rett å avstå fra kjøp. De siste årene har det skjedd en kraftig strukturering i pelagisk konsumindustri. Hvis det går mot en monopol eller oligopol-situasjon, at vi ender med en eller noen få store pelagiske konsumprodusenter, får minsteprisfastsettelse fra salgslaget sin side enda større betydning.

Salgslagene sin beslutningsrolle er også viktig for å forsikre seg mot underpris/bud og dermed presse til salg som ikke er økonomisk forsvarlig. Fisk er ferskvare og må omsettes med en gang og derfor kan det oppstå en presset situasjon. Fiskere kan ikke velge å si nei til salg, det er derfor viktig at det ikke er en faktor som blir avgjørende når fisken går på auksjon.

Minsteprisen må være en pris som fiskeren selv står inne for og økonomiske hensyn er tatt i betraktning.

Grunnet dårlig oppslutning om forslaget om- meklingsnemd hvor resultatet er bindende- legger vi til grunn at det faller bort.

Fiskerne har i fellesskap besluttet hvordan de vil omsette fangstene. Fiskekjøperne bestemmer selv hvor mye de vil betale for fisk omsatt gjennom salgslagene, begrenset nedad av en minstepris som ofte ligger langt under realisert pris. I praksis er det konkurransen om råstoffet som regulerer markedet og prisen.

Pelagisk Forening har lagt fram saken for sine medlemmer/redere der det er stor enighet om **meklingsordningen der salgslagene selv kan bestemme minstepris hvis meklingen ikke fører fram** er den beste og eneste løsningen. Fisker må selv kunne bestemme, via salgslagets minstepris, hva de ønsker å selge varen sin for. Så er det opp til industrien å bestemme hvor mye de ønsker å betale for produktet.

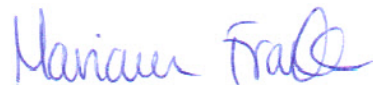
Pelagisk Forening takker for muligheten til å komme med innspill i denne saken og vil gjerne være med på en eventuell videre prosess.

Med vennlig hilsen

Pelagisk Forening

Torstein Solem
Daglig leder

Mariann Frantsen
Rådgiver